

це-то, и сънка-та и ся простира до Земј-тѣ. Въ вторый случай на-противъ, Земя-та е въ перигелie, а Луна-та въ афелиe; Слынце-то ся вижда по'-голѣмо а Луна-та по'-малка, затова тя не може да за-сѣнчи изъ цѣло блюдо-то на Слынце-то, обаче не-гово-то блюдо ся искрайщва на около, и изобразя-ва едно свѣтликово колело: това е колелато затулваніе.

З'. Звѣзды и распространеніе на Вселенниж.

99. Названы-ты неподвижны звѣзды наричатся та-ка, зачто ся не видять намъ, сравняваны по между, че промѣнявать мѣсто (4). Тѣхный брой е безчес-тенъ. Съ просто око като глядаме не можемъ съ-зрѣмъ освѣнь около до двѣ хиляды; обаче кога гля-даме съ добры телескопы въ разстояніе-то на иѣ-колко ст҃пнове открываме толко си, чото можемъ прѣдположимъ, че въ всичко-то пространство на не-бо-то щахме видемъ 75 мил. звѣзды. Звѣздобой-ци-ти гы различавать отъ свѣтлость-тѣ имъ и гы дѣ-лять на звѣзды 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, и 8 голѣми-нѣ. Притова още ся съглядватъ въ продлѣженіе-то на небо-то много бѣлѣци възбѣлизнявы, които нари-чать тѣмлявы звѣзды; и иѣкой сѫ купове отъ малки звѣзды натрупаны единъ до другъ яко близо. На-реченый Млѣчный пѧть (кумово-то сѣно), сирѣчъ, онъ безряденъ рѣмыкъ възбѣлый, вижданъ чо опа-сва изъ около небо-то какъ поясъ, сѫ купове отъ много звѣзды тѣмлявы.

100. Нека прѣдположимъ (чрт. 18) чо ся на-мираме на една полянѣ въ τ , отгдѣто да глядаме десетъ левги далечь высокы-ты звѣнилници на црь-квы-ты отъ две села Еѣ'. Тыя звѣнилници Ѣжть ся покажижть намъ да сѫ близо една до друга; а колкото приближяваме до тѣхъ, раздалечь-ть дѣто раздѣля една звѣнилница отъ друга, ще ся вижда